

OPINIONS

BERTRAND EL FUNAMBULISTA*Xavier Vinader*

12

ESTAPE RESPON*Toni Cañís***L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER***Lluís Bonada*

13

CONVERSES NATURALS*Martí Domínguez*

14

CATALANITAT: VERGONYA ...*Vicent Bello*

15

UNA DATA OBLIDADA*Gonçal Castelló***ESTAT DE PERPLEXITAT***Joan Mari*

16

PARELLES DE FET*J. J. Pérez Benlloch***L'ARTICLE 155***Pere Martí*

17

CAP GUERRA FREDA*Llibert Ferri***EL CERCLE I LA MASTEGADA***Manuel S. Jardí*

18

DONES DEL 36*Glòria Marcos***PARAR LA MÀ***Toni Cañís*

19

UN PAÍS SEC*Joan F. Mira*

98

La decisió, la setmana passada, d'un jutjat de Madrid de l'Audiència Nacional, que va deixar en llibertat sota fiança set dels catorze dirigents de l'organització basca Ekin –successora de Jarrai– acusats de pertànyer a ETA, ha provocat una autèntica allau de crítiques contra els jutges. Era normal que una decisió d'aquest tipus provocara polèmica, però no és tan normal que tanta i tanta gent s'haja apuntat a opinar sense haver llegit abans els càrrecs del jutge Baltasar Garzón contra els acusats, ni els motius dels jutges de l'Audiència per a alliberar-los (insistim, sota fiança).

El judici mediàtic als jutges ha estat més paregut a un linxament que a altra cosa, una reacció més pròpia d'una situació de guerra, en la qual no hi ha arguments per a perdonar l'enemic, que no pas una reacció serena de qui vol, per damunt de tot, l'aplicació de la justícia per garantir precisament la pau i l'estat de dret. És evident la complicitat ideològica entre Ekin i ETA, però si la "complicitat ideològica" fóra un delictes la policia espanyola hauria d'empresonar alguns centenars de milers de bascos. L'acusació concreta de Garzón era la vinculació directa a l'organització armada, però els jutges de l'Audiència, després d'estudiar el cas, van considerar que això no estava provat en els set militants d'Ekin alliberats. En els altres set la cosa és més confusa i per això els jutges van decidir que continuaren empresonats.

El govern espanyol, les forces del pacte antiterrorista i l'anomenada "Brunete mediàtica" han portat el pensament únic a l'extrem d'admetre únicament com a cert allò que signifiqui repressió contundent del nacionalisme basc, sense filar prim i sense parar-se a analitzar les conseqüències de la complexa situació política i social basca. Sense intentar ni tan sols comprendre la distància que va des de la defensa democràtica de la nació basca fins a l'activitat terrorista. El totalitarisme d'ETA està tacat de sang, sí, però en essència no és tan diferent del totalitarisme espanyolista que no admet matisos ni mitges tintes (i del qual tant ha après la Diputació de València, que prohibeix actes catalanistes).

És impossible pensar en la pacificació del País Basc si l'única opció dels partits espanyolistes és fer passar per l'adreçador els partits basquistes i tota la societat basca en general, pense com pense políticament. Aquesta actitud és precisament un dels millors arguments a favor dels violents per a mantenir la tensió que dona lloc a Ekin, a la *kale borroka* i a les fornades de joves radicals que alimenten les bases d'ETA. Diuen que els matisos o la tolerància no són possibles quan una part de la societat basca està amenaçada de mort pels terroristes. Segurament és veritat, però després de vint-i-tres anys de democràcia la mà dura no solament no ha resolt el problema, sinó que l'ha empitjorat. Tampoc no ha resolt altres conflictes, com l'araboisraelià o l'irlandès. En canvi, quan la pau ha estat més a prop és quan s'han assajat solucions polítiques basades en el diàleg –si cal, arbitrat des de posicions neutrals– i en el pacte.

Afirmar coses d'aquest estil a centenars de quilòmetres de distància pot semblar una ingenuïtat. En tot cas, la distància no va impedir l'explosió dels cotxes bomba de Roses o Gandia, com no va impedir les morts dels policies catalans, com no va impedir l'atemptat d'Hipercor. I tampoc no solucionaria res impedir als jutges que actuen amb independència.

“La distància no va impedir l'explosió dels cotxes bomba de Roses o Gandia. I tampoc no solucionaria res impedir als jutges que actuen amb independència”